

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

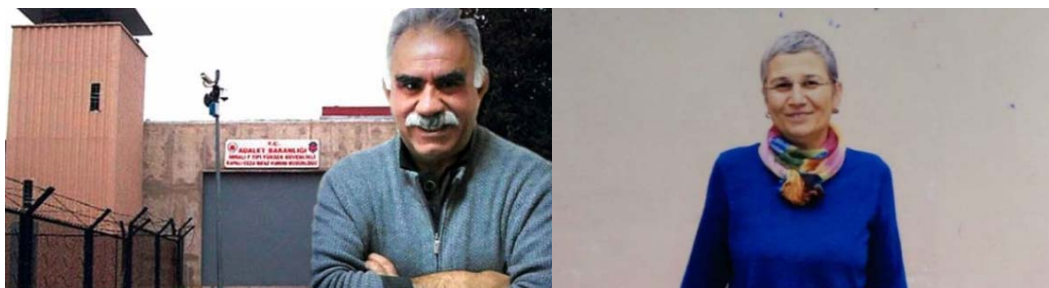
بهرام رحمانی
۰۸ فیروزی ۲۰۱۹

اعتصاب غذا در زندان‌های ترکیه برای آزادی عبدالله اوجالان، تسخیر پایگاه ترکیه در اقلیم کردستان توسط مردم!

اعتصاب غذای دسته‌جمعی برای آزادی آپو، در زندان‌های حکومت فاشیستی ترکیه، با موجی از حمایت در کشورهای مختلف جهان فرانسه و کانادا تا اقلیم کردستان عراق مواجه شده است. ده‌ها دارنده جایزه نوبل نیز خواهان آزادی اوجالان شده‌اند. همچنین به دلیل این که هواپیماهای جنگی ترکیه، منطقه‌ای را در اقلیم کردستان بمباران کردند مردم خمشگین به یک پایگاه نظامی ترکیه حمله کردند و آن را به آتش کشیدند.

دولت، میت(پولیس مخفی مخوف) و ارتش فاشیست ترکیه غیر از سرکوب آزادی‌های فردی و جمعی و سرکوب سیستماتیک مردم کرد، علوی‌ها، ارمنی‌ها، حزب دموکراتیک خلق‌ها و جنبش‌های اجتماعی، همچنین بخشی‌هایی از روژآوا و اقلیم کردستان عراق را نیز اشغال کرده است. رجب طیب اردوخان رئیس جمهوری مستبد این کشور، در هر سخنرانی و دید و بازدید خود، همواره مردم کرد، پ.ک.ک، روژآوا و اقلیم کردستان عراق را تهدید می‌کند و بر طبل جنگ می‌کوبد. به این ترتیب، دولت ائتلافی حزب اسلامی عدالت و توسعه و حزب نژادپرست حرکت ملی جامعه ترکیه را از نظر اقتصادی، دموکراسی پارلمانی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و دیپلماتیک، دهه‌ها به عقب برگردانده و فضای سنگین اقتصادی و سیاسی و نفس‌گیری را بر جامعه ترکیه تحمیل کرده‌اند.

دولت ترکیه طی حدود سه سال گذشته از ملاقات اوجالان با خانواده وی ممانعت به‌عمل آورده است. وکلای اوجالان هم از پنجم مرداد ۱۳۹۰ نتوانسته‌اند با موکل خود دیدار کنند با وجود این که بیش از ۷۰۰ بار درخواست برای ملاقات با وی را به مقامات ترکیه داده‌اند. خانواده اوجالان آخرین بار در روز ۲۱ شهریور ۱۳۹۵ با وی ملاقات کردند.

نخستین اعتصاب‌کننده «لیلا گون» است. وی اعتصاب غذای نامحدود و بی‌پایان لیلا گون، نماینده حزب دموکراتیک خلق‌ها در زندان دیاربکر که در اعتراض به حصر عبدالله اوجالان، رهبر زندانی PKK صورت گرفته است، توسعه پیدا کرده و در حال حاضر صدها زندانی سیاسی در زندان‌های ترکیه، در اعتصاب غذای نامحدود به سر می‌برند. خانواده عبدالله اوجالان معروف به «آپو» (عمو)، پس از دو سال و سه ماه در زندان امرالی با وی ملاقات کردند. به‌گزارش خبرگزاری فرات نیوز، خانواده اوجالان رهبر حزب کارگران کردستان- پ.ک.ک روز شنبه ۲۲ دی‌ماه ۱۳۹۷ در زندانی امرالی در غرب ترکیه، وی را ملاقات کردند.

عمر اوجالان نماینده پارلمان ترکیه از حزب دموکراتیک خلق‌ها، از اولین کسانی بود که از ملاقات محمد اوجالان اوجالان با برادرش خبر داد.

این نماینده مجلس ترکیه از استان رها(شانی اورفا)، گفت: «ملاقات با اوجالان برای مطلع بودن از وضعیت سلامتی و حق زندگی بوده است.»

اعتصاب غذای لیلا گون، با حمایت صدها زندانی در سراسر ترکیه مواجه شد و آن‌ها نیز دست به اعتصاب غذا زدند. پس از ۶۶ روز از اعتصاب غذای یکی از نمایندگان کردهای ترکیه در زندان در حمایت از رهبر محبوس پ.ک.ک، عبدالله اوجالان در زندانی در جزیره‌ای در نزدیکی استانبول با برادرش دیدار کرد.

حزب دموکراتیک خلق‌ها در این باره اعلام کرد: «در حالی که این نماینده پارلمان شصت و ششمین روز اعتصاب غذایی‌اش را می‌گذراند، به دلایل ضعف جسمانی با مشکلات جدی مواجه شده است.»

وی ژانویه ۲۰۱۸ پس از اعتراض به عملیات نظامی ترکیه علیه کردهای سوری بازداشت شد. آنکارا وی را متهم به انجام تبلیغات تروریستی و حمایت از یک گروه تروریستی کرده است.

پروین بولدان رئیس مشترک حزب دموکرات خلق‌ها- ه.د.پ در پیامی اظهار داشت: «آقای عبدالله اوجالان امروز با برادر خود، محمد اوجالان دیدار کرد. وضعیت سلامتی آقای اوجالان خوب است و طی چند روز آینده اطلاعات بیشتری را در اختیار مردم قرار می‌دهیم.»

سازمان اطلاعاتی ترکیه- میت با همکاری سیا و موساد و... در سال ۱۹۹۹، اوجالان را از نایروبی پایتخت کینیا ربود. دادگاهی در ترکیه ترکیه روز هشتم تیر ۱۳۷۸، عبدالله اوجالان را به اعدام محکوم کرد. سپس این حکم به حبس ابد تبدیل شد. وی از سال ۱۹۹۹ در این زندان به سر می‌برد.

***

صبیحه تمیزکان، دختر لیلا گون، حدود یک ماه پیش در خصوص وضعیت جسمانی مادرش به خبرنگاران گفته بود: «من انتظار داشتم اوضاع او وخیم باشد ولی خیلی بد نبود. هنوز می‌تواند راه برود. اکنون انرژی کمتری دارد و کمی خسته است. او حدود ۱۰ کیلو وزن کم کرده است. نشانه‌های سلامت عمومی او خیلی بد نیستند. او هنوز هم می‌تواند نیازهای شخصی‌اش را برطرف کند. اما فشار خونس کم می‌شود و خستگی، سردرد و بی‌خوابی دارد. مادر من گفت که او بسیار خوشحال است که در این مقاومت به سر می‌برد. این مبارزه برای او یک هدف مهم دارد، در آرامش به سر می‌برد و قصد دارد تا تقاضایش برآورده نشده اعتصاب خود را ادامه دهد.»

کمپین آزادی علیه حصر، ۷ دی ماه، اعلام کرده است: دست‌کم ۶۰۰ زندانی در اعتراض به انزوای شدید عبدالله اوجالان از سوی دولت ترکیه در زندان‌های این کشور دست به اعتصاب غذا زده‌اند که از این تعداد ۶۴ زندانی در اعتصاب غذای نامحدود هستند.

همچنین خبرگزاری مزپوتامیا، فهرست اسامی ۲۳۹ زندانی سیاسی در زندان‌های ترکیه را که هم‌اکنون در اعتصاب غذای نامحدود به سر می‌برند، منتشر کرده است.

موج اعتصابات در زندان‌ها را لیلا گوون نماینده دربند پارلمان آغاز کرد. وی از ۹۰ روز پیش در زندان شهر آمد اعلام کرد وارد اعتصاب غذای بی‌پایان شده است.

لیلا و دیگر زندانیان اعتصابی به‌دنبال دیدار اخیر با اوجالان در زندان امرالی اعلام کردند منظورشان از رفع حصر فقط اجازه یک دیدار خانوادگی نبود، بلکه این دیدار باید راهگشای صلح و پایان جنگ حکومت ترکیه علیه کردها باشد.

فلکناز اوجا نماینده حزب دمکراتیک خلق‌ها، با اشاره به وضعیت وخیم لیلا گوون در پارلمان، خواستار پاسخ‌گویی وزارت دادگستری شد. رئیس مجلس اما طرح سؤال را رد کرد و آن را خواسته‌ای شخصی خواند.

رد این طرح سؤال از وزیر دادگستری، به‌خاطر آن بود که در یک پاراگراف به غیرقانونی بودن حصر طولانی‌مدت اوجالان در امرالی اشاره شده بود.

لازم به ذکر است که در سال ۲۰۱۲ میلادی هم اعتصاب غذای گسترده‌ای در زندان‌های ترکیه آغاز شده بود که در آن دوره این اعتصاب غذاها با پیام عبدالله اوجالان رهبر دربند PKK به پایان رسید.

خبرگزاری آناتولی ترکیه جمعه ۲۵ ژانویه - ۵ بهمن اعلام کرد که لیلا گوون، نماینده حزب دموکراتیک خلق‌ها در پارلمان این کشور، در جریان محاکمه از اتهامات تروریستی تبرئه اما از خروج از کشور ممنوع شد.

لیلا گوون ۷۹ روز در اعتصاب غذا بود. اعتصاب او در اعتراض به شرایط زندان عبدالله اوجالان، رهبر حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) که گفته می‌شود به‌طور غیرقانونی در انزوا نگهداری می‌شود، انجام شد.

منابع کردی گفته‌اند که در جلسه دادگاه نه لیلا گوون، نه وکلای او و نه کسانی به‌عنوان تماشاگر حضور داشتند.

دادستان خواهان تداوم حبس او بود اما هیئت دادگاه اعلام کرد که مدارک جمع‌آوری شده کافی است و او باید آزاد شود.

لیلا گوون (راست)، نماینده حزب دموکراتیک خلق‌ها در پارلمان ترکیه، پس از آزادی از زندان

لیلا گوون یک سال است که در بازداشت به سر می‌برد. بازداشت او به‌دلیل اظهارات انتقادی‌اش درباره عملیات مرزی ترکیه در سوریه علیه کردهای این کشور صورت گرفت. دولت ترکیه کردهای سوریه را تروریست می‌داند.

در ترکیه معمولاً کسانی که دست به اعتصاب غذا می‌زنند غذا نمی‌خورند اما برای ادامه زندگی آب شیرین می‌نوشند. لیلا گوون نیز در این مدت چنین کرد. حزب دموکراتیک خلق‌ها گفته بود که وضعیت جسمانی او به مرحله بحرانی

رسیده است.

پس از آزادی لیلا گوون، رسانه‌های کردی از استقبال مردم از او خبر داده و نوشتند جمعی از مردم با هلهله و سردادن شعار «زنده باد مقاومت لیلا گوون» و «لیلا مایه کرامت خلق‌مان است»، از او استقبال کردند.

پروین بولدان، یکی از رهبران حزب دموکراتیک خلق‌ها گفته است که گون به خانه‌اش منتقل می‌شود و در آنجا به اعتصاب غذای نامحدود خود ادامه می‌دهد.

***

روز پنجشنبه ۲۴ ژانویه - ۴ بهمن، ۵۰ برنده جایزه نوبل در نامه‌ای خطاب به نهادهای بین‌المللی خواهان رفع حصر و انزوای عبدالله اوجالان شدند. این نامه را آدولف پرز اسکویل، برنده جایزه صلح نوبل در سال ۱۹۸۰ ارسال کرده است. شیرین عبادی از ایران، دزموند توتو از آفریقای جنوبی، بتی ویلیامز از ایرلند شمالی، دودی آر. هرشباخ از امریکا، یواخیم فرانک از آلمان از جمله امضاءکنندگان این نامه هستند.

این نامه به توربون جاکلند دبیرکل شورای اتحادیه اروپا، فدریکا موگرینی مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، میروسلاو لاشاک رئیس سازمان همکاری و امنیت اروپا و رایت بریلات دبیرکل کمیته پیش‌گیری از شکنجه در شورای اروپا ارسال شد.

در این نامه برندگان جایزه نوبل در رشته‌های مختلف، پشتیبانی خود را از لیلا گون ابراز داشتند و وضعیت سلامت او را خطرناک توصیف کردند.

***

گروهی از زنان انجمن عشتار در کمپ مخمور در شهر هولیر در مقابل مقر سازمان ملل در مخالفت با حصر اوجالان اعتصاب غذا کرده و از سازمان ملل خواسته‌اند تا به وظیفه خود عمل کند.

لیلا آرزو، یکی از زنان اعتصاب کرده در مقابل مقر سازمان ملل در هولیر، گفته است: «دولت ترکیه تنها عبدالله اوجالان را منزوی نکرده است چون ما معتقدیم تنها وی نیست که منزوی شده، بلکه کل خلق کرد منزوی شده‌اند. ما این حصر را به‌طور مستقیم حصر خود می‌دانیم و معتقدیم پایان حصر اوجالان پایان حصر ما و جامعه‌مان است.» وی در ادامه گفت: «سازمان‌هایی که با عنوان حقوق بشری یا سازمان‌های بین‌المللی کار می‌کنند، باید به وظیفه خود عمل کنند و از کسانی که مدت طولانی‌ست برای پایان دادن حصر اعتصاب کرده‌اند، حمایت کنند.» لازم به ذکر است که ششم فوریه آسایش دولت اقلیم کردستان در هولیر، به این فعالین زن حمله کرده و چادرهای آن‌ها را برچیده و همین امر سبب خشم این فعالین شده است.

نوران سزگین، یکی دیگر از اعتصاب‌کنندگان می‌گوید: «ما چادری را برای ماندن در آن برپا کرده بودیم، اما در روز دوم اعتصاب‌مان آسایش پ.د.ک (حزب دمورات کردستان عراق)، به ما حمله کردند و چادهایمان را جمع‌آوری کردند.»

نوران سزگین در ادامه گفت: «دولت ترکیه خاکمان را اشغال کرده است، در شیلادزه جوانانمان را می‌کشند، اما پ.د.ک هیچ واکنشی به این کشتار و اشغالگری انجام نداد، اما در مقابل نیروهایشان نیمه شب به ما حمله می‌کنند، ما ۷ زن هستیم که فقط برای پایان حصر اعتصاب کرده‌ایم.»

روزانه شهروندان شهر هولیر و فعالین به دیدار این زنان اعتصاب کرده می‌روند و از درخواست آن‌ها حمایت می‌کنند. زیور گردی، یکی از فعالین شهر هولیر است که با هدف حمایت از این اعتصاب به‌همراه گروهی از دوستانش به دیدار اعتصاب‌کنندگان رفته است. زیور می‌گوید: «خواست این زنان خواست همه خلق کرد است، چون حصر رهبر آپو حصر همه آزادی‌خواهان است.»

سازمان محمد عضو انجمن هولیر جنبش آزادی جامعه کردستان که از زنان اعتصاب کرده دیدار کرده است گفت: «ما به‌عنوان جنبش آزادی از اعتصاب‌کنندگان حمایت همه‌جانبه می‌کنیم.» وی همچنین گفت: «سازمان ملل می‌گوید که از حقوق خلق‌ها دفاع می‌کند، ما هم یکی از همین خلق‌ها هستیم باید در مقابل این همه ظلم سکوت نکنند.»

خبرگزاری فرات، چهارشنبه ۶ فوریه ۲۰۱۹، نوشت:

«برای بار دوم نیروهای آسایش حزب دمکرات کردستان عراق پ.د.ک در شهر هولیر، به زنانی که در مقابل ساختمان سازمان ملل متحد دست به اعتصاب غذا زده بودند حمله کرد.»

بیش از یک هفته است که مجلس زنان اشتهار که متشکل از زنان کمپ شهید رستم جودی در مخمور می‌باشد، به‌منظور رفع حصر و انزوای شدید رهبر خلق کرد، عبدالله اوجالان در مقابل ساختمان نمایندگی سازمان ملل متحد دست به اعتصاب غذا زده‌اند.»

در این گزارش آمده است که هنگام حمله ۵ دانشجو دستگیر شدند؛ این دانشجویان جهت ملاقات با اعتصاب‌کنندگان در این محل حضور داشتند. با وجود فشارهای حزب دمکرات کردستان عراق، تا کنون ۶ نفر از اعضای مجلس اشتهار در محل اعتصاب باقی مانده و تصمیم به ادامه این اعتصاب گرفته‌اند.

همزمان با شروع اعتصاب غذای زنان کمپ شهید رستم جودی تا کنون، فشار شدیدی بر ساکنان این کمپ وارد شده و از رفت و آمد آنان به هولیر ممانعت می‌شود.

***

روز شنبه ۶ بهمن - ۲۶ ژانویه، اهالی شهر شیلادزه در استان دهوک واقع در اقلیم کردستان عراق امروز در اعتراض به بمباران این مناطق توسط جنگنده‌های ترکیه دست به تظاهرات زدند.

تظاهرکنندگان با حمله به پایگاه ارتش ترکیه در این منطقه توانستند با تسخیر آن، چندین خودرو و ادوات نظامی ارتش ترکیه را در این پایگاه به آتش بکشند.

جنگنده‌های ترکیه برای ترساندن و متفرق کردن مردم در مناطق مسکونی اقدام به پرواز در ارتفاع پایین کردند که باعث وحشت مردم شد.

بر اثر بمباران جنگنده‌های ترکیه در چهارشنبه گذشته، چهار نفر از اهالی این منطقه کشته شده بودند.

طبق اعلام منابع محلی در این اعتراضات یک نفر از اهالی این شهر توسط نیروهای مستقر در پایگاه ترکیه، کشته و پانزده نفر دیگر زخمی شدند.

روایت‌ها از واقعه روز شنبه یکسان نیست. نجیب سعید، رئیس سازمان بهداشت و درمان منطقه می‌گوید هنوز علت دقیق مرگ تنها قربانی این درگیری معلوم نیست. به گفته او، ابتدا سربازان ترکیه تیراندازی کردند و بعد از آن معترضان تانک‌ها و خودروهای آنان را آتش زدند که بر اثر آن چند انفجار نیز روی داد.

مقامات ترکیه مدعی‌اند که برخی اعضا حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) با پوشیدن لباس شخصی خود را به عنوان مردم عادی جا زده و برای درگیری میان نیروهای ترکیه و معترضان آتش به پا کردند.

رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور فاشیست و جنگ‌طلب ترکیه، پس از حمله دهوک قول داده بود پ.ک.ک را نابود کند. او روز شنبه در جریان سخنرانی در شهر غازیان تپه گفت: «آن‌ها (اعضای پ.ک.ک) باز هم سعی کردند در عراق کار ناپسندی انجام دهند. هواپیماها و پهپادهای ما به پرواز درآمدند و آن‌ها مجبور شدند پراکنده شوند. از این لحظه به بعد ما آن‌ها را در سوراخ‌هایشان هدف خواهیم گرفت.»

فخرالدین آلتون، مدیر ارتباطات دفتر ریاست جمهوری ترکیه نیز به خبرگزاری رویترز گفت: «ما به حفظ همکاری نزدیک با مردم دهوک پایبندیم و تا حد توان خود تلاش می‌کنیم تا شهروندان غیرنظامی در منطقه آسیبی نبینند.» وزارت دفاع ترکیه نیز پیش‌تر حادثه روز شنبه را به پ.ک.ک نسبت داده بود.

ترکیه مرتباً مواضع حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) را در مناطق کردنشین هدف حملات هوایی قرار می‌دهد. مقر و پایگاه‌های اصلی پ.ک.ک در کوه‌های قندیل کردستان عراق قرار دارند.

دولت اقلیم خودمختار کردستان حمله به پایگاه نظامی ترکیه را محکوم کرده و همزمان ادعا کرده است که برخی «خرابکاران» مسؤول این رویداد بوده‌اند. اشاره دولت اربیل به پ.ک.ک است. حزب دموکرات در دولت کردستان که دست برتر را در منطقه دارد، روابط نزدیکی با حکومت ترکیه دارد.

دولت بغداد تیراندازی مرگبار سربازان مستقر در پایگاه نظامی دهوک به شهروندان معترض این منطقه در شمال کردستان را محکوم کرد.

در بیانیه‌ای که وزارت امور خارجه عراق روز یکشنبه ۷ بهمن منتشر کرد، آمده است: «وزارت خارجه تیراندازی نیروهای ترکیه به شهروندان ما در منطقه شیلاذره استان دهوک را محکوم می‌کند.»

وزارت خارجه عراق، همچنین گفته است احتمالاً برای اعتراض رسمی، سفیر ترکیه در بغداد را احضار خواهد کرد. این نخستین واکنش رسمی دولت عراق به تنش مرگبار میان کردهای معترض غیرنظامی و سربازان ترکیه در خاک کردستان عراق است.

معترضان کرد روز شنبه ۶ بهمن ماه، در اعتراض به حملات هوایی ترکیه به پست‌های نگرهبانی یک پایگاه نظامی این کشور یورش بردند. پایگاه ترکیه در ناحیه «شلادزه» در استان «دهوک»، استان نیمه خودمختار کردنشین عراق، قرار دارد.

معترضانی که از کشته شدن حداقل شش غیرنظامی در حملات هوایی هفته جاری ترکیه خشمگین بودند ابتداء بیانیه‌ای را خواندند و با محکوم کردن این حملات به طرف پایگاه نظامی ترکیه حرکت کردند.

یک مقام کرد که نخواست نامش فاش شود به خبرگزاری رویترز گفت که نظامیان ترک حاضر در پایگاه با شلیک به سوی معترضان، پایگاه را ترک کرده بوده‌اند.

شرایط وقتی به حالت عادی بازگشت که پیشمرگه‌ها سر رسیدند و اوضاع را تحت کنترل خود گرفتند.

به گفته مقام‌های رسمی اقلیم خودمختار کردستان عراق و نیز به شهادت اهالی منطقه، تیراندازی نیروهای مستقر در پایگاه نظامی ترکیه به مردم معترض شلادزه یک کشته و دست‌کم ده زخمی بر جای گذاشت.

ارتش اشغال‌گر ترکیه، طی دو سال اخیر، برای هدف قرار دادن مواضع «پ.ک.ک»، حملات هوایی و توپخانه‌ای به مواضع این حزب را در شمال عراق در دستور کار مداوم خود قرار داده است. این حملات با واکنش شدید حکومت بغداد و سیاست‌مداران عراق مواجه شده است. به طوری که، وزارت خارجه عراق بارها تجاوز نیروهای ترکیه به خاک عراق را محکوم کرده است.

حکومت ترکیه، با وجود مخالفت حکومت عراق، پایگاه‌های متعدد نظامی در منطقه کردستان عراق ایجاد کرده است.

***

سال گذشته میلادی، دولت مستبد اردو خان، بیش از ۱۸ هزار کارمند دولتی را اخراج کرد. بیش از نیمی از این ۱۸ هزار تن را اعضای نیروی پولیس ترکیه تشکیل می‌دهند. ۱۹۹ تن از آن‌ها استادان دانشگاه و بیش از پنج هزار تن نیز از نیروهای مسلح کشور هستند.

دولت اردو خان پس از کودتای «ساختگی» ۱۵ ژوئیه ۲۰۱۶ وضعیت اضطراری اعلام کرد و بنا به آمار دفتر حقوق بشر سازمان ملل، تا مارس سال گذشته میلادی، ۱۶۰ هزار کارمند دولتی را از کار اخراج کرده است. از این میان، به گفته وزارت کشور ترکیه ۷۷ هزار تن در حال حاضر در زندان‌های این کشور به سر می‌برند.

اردو خان و دولت باغچلی، دبیرکل حزب نژادپرست «حرکت ملی» (م.ه.پ) که با او در ائتلاف است، ۲۷ ژوئن سال گذشته میلادی، با لغو وضعیت اضطراری موافقت کردند.

منتقدان اردو خان او را به سرکوب مخالفان به بهانه کودتای نافرجام متهم می‌کنند. این کشور اکنون بزرگترین زندان روزنامه‌نگاران جهان است. ۳۱۹ روزنامه‌نگار پس از کودتا در ترکیه بازداشت شدند.

اتحادیه اروپا نیز بارها دولت ترکیه را به دلیل آنچه نقض آزادی بیان و حقوق بشر می‌خواند، به نقد کشیده است. آنکارا این اتهام‌ها را رد می‌کند.

حزب عدالت و توسعه به رهبری اردوخان، نظام حکومتی را رسماً به نظام ریاستی تغییر کرد. نظام ریاستی جدید قدرت اجرایی گسترده‌ای به رئیس‌جمهوری داده است. به‌علاوه، پارلمان نیز توان نظارتی‌اش بر دستگاه اجرایی را از دست داده است. اردوخان می‌تواند وزیران کابینه را بدون نیاز به رأی اعتماد پارلمان انتخاب کند. به‌علاوه رئیس‌جمهوری قضاات عالی را نیز تعیین می‌کند، دستور اجرایی صادر می‌نماید، می‌تواند دست پارلمان را منحل کند و وضعیت اضطراری اعلام نماید.

در چنین شرایطی، ارتش فاشیست ترکیه به بسیج گروه‌های تروریستی که با حکومت مرکزی سوریه در حال جنگ هستند کانتون عفرین روژآوا را اشغال کرده است. پایگاه‌ها متعددی در خاک کردستان ترکیه با هدف حمله به پ.ک.ک تأسیس کرده است. رهبران حزب دموکراتیک خلق‌ها را به زندان افکنده است.

اردوخان در هر سخن‌رانی خود، روژآوا و پ.ک.ک و سایر مخالفین خود تهدید می‌کند. او جامعه ترکیه به لحاظ اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ده‌ها به عقب برگردانده است.

هدف اردوخان از تغییر سیستم پارلمانی به سیستم ریاست جمهوری این بود که او بر مسند خلافت بنشیند و تلاش کند که بالاتر از مقام ریاست جمهوری برای خودش یک مقام معنوی و رهبری تعریف کند و به‌نوعی بتواند در منطقه و بر برخی از کشورهایی که قبلاً جزو امپراتوری عثمانی بودند اعمال نفوذ داشته باشد.

رفتار و کنش‌های مختلف اردوخان در سال‌های اخیر نشان داده که او به یک اقتدارگر و تمامیت‌خواهی تبدیل شده که به دنبال تک‌قطبی کردن جامعه ترکیه است. اما مخالفین او و نیروی چپ و پ.ک.ک و حدود ۲۵ میلیون مردم کردستان ترکیه او نفرت دارند. اکنون این نفرت از اردوخان و دولت او منطقه‌ای شده و در نزد مردم آزادی‌خواه و برابری‌طلب منطقه خاورمیانه، یک چهره هیولائی پیدا کرده است.

***

مسلم است که هر انسان آزاده و نیروهای آزادی‌خواه، چپ، سوسیالیست، کمونیست، آنارشیست و فمینیست، حکومت فاشیست ترکیه و در راس آن اردوخان را شدیداً محکوم کند و با صدای بلند خواهان آزادی «آپو» باشیم.

آزادی اوجالان، بر کناری دولت ائتلافی حزب اخوان المسلمین اردوخان و حزب نژاپرست باحچلی، به عبارات دیگر دولت ائتلافی فاشیسم مذهبی و فاشیسم ملی، آزادی همه زندانیان سیاسی، آزادی مردم کرد، علوی، ارمنی و... آزادی احزاب، آزادی بیان و اندیشه و تشکل، آزادی جنبش‌های اجتماعی، بر قراری آرامش بزرگ در کشورهای همسایه ترکیه، خروج ارتش اشغال‌گر و فاشیست ترکیه از کانتون عفرین و کردستان عراق، تحقق و توسعه کنفدرالیسم و خودمدیریتی دموکراتیک در ترکیه، منطقه و... بنابراین برای آزادی اوجالان و همه زندانیان سیاسی از هر طریق ممکن بکوشیم!

بی‌تردید اوجالان آزاد خواهد شد و تزاها و تنوری‌ها وی در رابطه با کنفدرالیسم دموکراتیک و یا خودمدیریتی شورائی تحقق پیدا خواهد کرد!

پنجشنبه هجدهم بهمن [دلو] ۱۳۹۷ - هفتم فیروزی ۲۰۱۹